

FREIHEID VRIJHEIT

Voorwoord Vorwort

Colofon / Impressum

Hoofredactie / Chefredaktion: Christel Monrooij, Lukas Kohlenbach
Art Director: Linus Luka Bahun,
Layout: Merlijn Mascini, Sebastian Hübner
Druk / Druck: Groen Offset
Hoofddorp, Oplage/Auflage: 1.500
Coverfoto: Johannes Sprink

Fotografie: Victoria Azavedo, Rascha Fresen, Erwin van Oosterbrugge, Serena Chelsea Hutton, Johannes Sprink, Fabian Luft, Fabio Fusaro, Joy Tengker, Lotte Schijff, Dafne Veldhuizen
Illustraties / Illustrationen: Iris Ebel, Hannah Büttner, Tobias Gräf, Katharina Winter, Clément Heinen, Lorenzo Tempelaars, Malu Sieben, Alina Zumkley

Interviews: Roos Daemen, Rianne Evers, Lena Schaper, Rosmarie Sedlaczek, Robert Flosbach, Mark Offerman, Sissel Lucka, Shoqeel Zimmerman, Jay Erdkamp

Protestliederen en Arabische Lente /
Protestsongs und Arabischer Frühling:
Aike Jansen, Hajar Fargan, Melissa Santalidis, Eline Voorn, Eden Lutz, Liz Tollenaar

Reportage: Loren Snel, Melanie Hazenberg, Grigori Akimov, Kristina Heinen, Marco Schipper, Emma Wijbenga, Sven Butter, Wouter Kessels

Met dank aan / Wir danken: Het Amsterdams Lyceum, Johannes Arens, Bas de Rue, Patrick van den Hanenberg, Geert Snoeijer, Tom Janssen, Wiebke Pittlik, Marja Verburg, Monique Samuel, Magda Karczewska, Ben Knapen, Judith Sargentini, Rein Gerritsen, Ofran Badakhshani, Wolfgang Schreiber, Roel Schoonveld, Jan ten Raa, Areke van Schoonhoven, Philip Hermarij, Hanna Hannapel, Dorothee Vollmer, Ajla Mehinacic, Charlotte Broersma, Teresa Veerman, Dagmar Schouten, Ilana

Cukier, Florianne van Hasselt, Rike van der Haar, Bob in het Veld, Melle van Loenen, Alexandre Hattinga Verschure, Eduard van Buggenum, Susanne Visser, Kindika Bobeldijk, Lot Brouwer

Dit project wordt mede mogelijk gemaakt door subsidie uit het Europafonds van het ministerie van Buitenlandse Zaken / Dieses Projekt wurde ermöglicht mit Unterstützung des Europafonds des niederländischen Außenministeriums

Duitsland Instituut Amsterdam
www.duitslandinstituut.nl
www.duitslandweb.nl

Amsterdam, 28.05.2011
Made in one day.

Met dank aan / Unterstützt durch

Europafonds van het ministerie van Buitenlandse Zaken

Van de hoofdhoofredactie

Neem 19 Duitse en 26 Nederlandse schoolkrantredacteuren. Zet ze in het Amsterdams Lyceum en geef ze één dag de tijd om een krant over de vrijheid te maken.

Zie hier het eindresultaat. Deze Vrijheid/Vrijheid is in één dag gemaakt. 's Ochtends kregen alle redacteuren een supersnelle stoomcursus in een zelfgekozen onderwerp; reportage, fotografie, protestliederen, cartoons of interviews. De interviewers spraken onder meer met politici en kunstenaars. De reportages zijn gemaakt in de straten van Amsterdam. En de protestliederen worden geschreven onder leiding van een theaterrecensent van de Volkskrant. Een politiek tekenaar van de Trouw heeft geholpen met het maken van de cartoons. En de vrijheid is gefotografeerd onder leiding van een professionele fotograaf. Alles bij elkaar zorgt het voor een hoop zielen en men zegt altijd 'hoe meer zielen hoe meer vreugd'. Dat is ook hier het geval, in deze gestresste bende is het heel gezellig geweest. Door de vrijheid die hier is in Europa, kunnen we gewoon met deze gezellige groep mensen in één dag een vrolijke krant maken.

Vrijheid is tegenwoordig een hot item. Alles gaat er over. Oorlog of vrede, gevangen of vrij, niet zeggen wat je wilt of dat wel kunnen. Altijd wordt er over gediscussieerd. Nooit zal het gesprek eindigen.

Dit is ons idee over de vrijheid, die blijheid moet geven.

CHRISTEL MONROOIJ (15)
De Passie, Utrecht

Von der Chefredaktion

Freiheit scheint heute für uns Europäer eine Selbstverständlichkeit. Schon längst sind nicht nur die Gedanken frei, wie in dem alten deutschen Volkslied, sondern unsere Freiheit reicht heute viel weiter und bildet eine Grundlage unserer Gesellschaft.

Doch ist Freiheit heute wirklich grenzenlos? Wo und wie wird sie immer noch beschnitten? Welche Erfahrungen machen Menschen, die an die Grenzen ihrer Freiheit stoßen?

In einem einzigartigen Projekt haben sich rund 50 deutsche und niederländische Schüler einen Tag lang über die Grenzen ihrer Nationen hinweg in Amsterdam gemeinsam Gedanken zu dem Thema "Freiheit" gemacht. Drei deutsche und fünf niederländische Schülerzeitungsredaktionen, acht verschiedene Workshops und nur sieben Stunden Zeit: Herausgekommen ist unser zweisprachiges Magazin "Freiheit - Vrijheid", das von packenden Reportagen, über gute Fotos und Illustrationen bis hin zu interessanten Interviews alles bietet.

Wir hoffen, dass euch unser deutsch-niederländisches Freiheitsmagazin gefällt und zum Weiterdenken anregt. Damit der Wert unserer scheinbar selbstverständlichen Freiheit auch in Zukunft nicht in Vergessenheit gerät...

LUKAS KOHLENBACH (17)
Bergisch Gladbach

INTERVIEW

„Afghanistan, Afghanistan!“

Op 12-jarige leeftijd ging Ofran Badkhshini weg uit Afghanistan, zonder zijn ouders, alleen! En nu is hij in Amsterdam bezig met het afronden van zijn studie. En daarnaast werkt hij voor stichting Khorsan, voor Afghaanse jongeren met een vergelijkbaar verhaal.

Waarom bent u weggegaan uit Afghanistan?

Mijn ouders lieten mij gaan uit veiligheid. Ik ging mee met een groep wildvreemde mensen. We moesten veel lopen en hadden geen idee waar we waren. We werden echt weg gesmokkeld! Op een gegeven moment waren we in een warm land. Ik denk Spanje, maar dat weet ik niet zeker. Van daar uit zijn we met een vliegtuig naar Schiphol gevlogen. Op het vliegveld moesten we wachten op een man die ons verder zou helpen. Maar die kwam niet. Na 48 uur ging ik toen maar naar de politie. Dat was lastig, want ik sprak geen Nederlands. Ik wees naar mezelf en zei "Afghanistan, Afghanistan". Toen nam de agent mij mee naar het bureau, daar zat een agent uit Iran, die kon mij wel verstaan. Als eerste heb ik daar gegeten. Daarna brachten ze mij met een taxi naar Zevenaar. Daar ben ik zo'n 24 uur geweest. Ik werd naar een

minderjarigencentrum gebracht, in de buurt van Deventer. Ik ging naar school, en haalde mijn VWO-diploma, toen ben ik gaan studeren. Ik moest helemaal opnieuw beginnen, maar het is gelukt.

Hoe oud was u toen?

Ik was 12 jaar toen ik weg ging uit Afghanistan, en toen ik in Nederland aankwam was ik bijna 13 jaar. Ik heb dus bijna een jaar gereisd.

Wat verstaat u onder vrijheid?

Onder vrijheid kun je heel veel verstaan. Er zijn twee vormen van vrijheid; vrijheid van iets, en vrijheid voor iets. Ik vind het belangrijk om verantwoord te zijn, dat is vrijheid voor mij.

Wanneer voelt u zich onvrij?

Overall draag je verschillende maskers, op school een andere dan thuis. Mensen kijken naar je masker, ze zien wat ze willen zien, door je masker. Je vrijheid wordt daardoor beperkt, je moet je verantwoordelijk gedragen. Ik voel me dan wel eens onvrij.

Wat is stichting Khorsan, en wat doet u in deze stichting?

Stichting Khorsan is een stichting voor Afghaanse jongeren in Nederland. Wij geven lezingen en wij organiseren ook debatten. Zo houden de jongeren toch ook een stukje van hun Afghaanse identiteit en leren ernaast meer over de Nederlandse cultuur. We hebben ook een radiozender, elke twee weken word daar een uitzending van twee uur gehouden.

Hoeveel Afghanen wonen er in Nederland?

Naar schatting zijn het er zo'n 40 duizend.

Waarom doet u dat werk voor de stichting?

Zo ben ik opgevoed, ik kom uit een bij de politiek betrokken familie, na en tijdje ben je zo gevormd. Ik moest bijvoorbeeld, toen ik nog in Afghanistan woonde, elke dag drie uur lezen! Mijn moeder sloot ons dan op in onze kamer, met een kist met boeken. We lazen altijd alleen de verhalen, over prinses en prinsessen. Dat heeft veel opgeleverd. En later kon ik niet meer loslaten om andere te helpen en hen blij te maken. Dan moet je dat uiten, anders wordt je gewoon depressief. Tenminste, zo voelt het voor mij!

Bent u nog eens terug geweest naar Afghanistan, en hoe voelde dat?

Ik ben in 1997 naar Nederland gekomen, en pas in 2007 voor het eerst weer naar Afghanistan geweest. Omdat toen de Taliban verdreven waren. In die 10 jaar heb ik geen contact met mijn ouders en familie gehad. Ik herinnerde mijn broertjes niet anders dan kleine jongetjes, en nu waren ze flink gegroeid. Het deed ook wel pijn om de verhalen te horen, al die dingen die ik had gemist. Maar Nederland voelt nu wel echt als thuis. Wel ben ik van plan om dit jaar weer terug te gaan.

RIANNE EVERS (12)

De Passie, Utrecht

Foto: Jente Schijff

VraagAntwoord /
FrageAntwort

„Even in Germany you weren't totally free!“

Wolfgang Schreiber was brave enough to fight for freedom against the German state in a courtprocess regarding his refusal of military service.

Mr. Schreiber, can you tell us something about your background?

My name is Wolfgang Schreiber and I was born in West Germany in 1957. In the age of 18 I denied the military service, because my father was a soldier in World War Two and has been heavily injured by a shot. This was a trauma and I always was totally against war. I have never touched a weapon in my life. But it wasn't that easy in Germany to refuse military service in the 1970s, so after telling them about ethical implications and failing to deny military service, I moved to court, but I have failed. The only way to prevent this, was to get an identity card in West-Berlin. I achieved this, but because I didn't like living in West-Berlin, I moved to Amsterdam and found out, that this city is so much better to live. Currently I work at the Goethe-Institute and I am teaching German language and culture there.

Imagine you are a child in an African state where children in the age of 10 are abused as soldiers, what would you do?

I think this is a different situation. If you have been living there all your life, you are acquainted with the daily use of weapons and you are thinking differently about those. Furthermore I wouldn't

have my background including the role Germany played in the Second World War.

What's your opinion about the current Libya crisis? Do you support the attacks of the NATO or would you abstain like Germany?

Yes I think it's very important to help the Libians, who are tortured by Gaddafi for forty years and are now in a cruel civil war which has to end. I also appreciate the part we play in Afghanistan because we have to help those people who have suffered for such a long time.

If you were a citizen in Misrata who attended peaceful protests against Gaddafi, would you take a weapon to defend your town and freedom?

Yes I think would take a weapon, but that's a very difficult question! Imagine you see a guy in a kindergarden or a school who is about to kill innocent pupils and children in an ammok run. What would you do? Those were the questions they asked me in 1976.

What is your opinion about the internet? Do you think that the internet will help to make freedom by supporting revolutions?

The internet has played a major role in the revolutions which have taken place in Tunesia and Egypt. You can post and share your opinion freely and so the Internet is a great instrument to create freedom in the world. But there is a big danger: Governments of some countries like China block contents which represent the opinion of the the opposition and I hope and think that the Internet in Europe will never be manipulated by their respective governments.

ROBERT FLOSBACH (18)
Dietrich-Bonhoeffer-Gymnasium
Bergisch Gladbach

SHAQEEL ZIMMERMAN (15)
Jan van Egmond Lyceum Purmerend

Freiheit - auch im Gefängnis?

Rein Gerritsen hatte mit 22 Jahren einen schweren Autounfall und lag anschließend für 9 Monate im Koma. Danach war er Medikamentenabhängig. Später kam er für zweieinhalb Jahre ins Gefängnis, weil er eine Bank ausgeraubt hatte. In einem persönlichen Interview hatten wir die Möglichkeit mit Rein über das Thema Freiheit zu sprechen.

Was bedeutet Freiheit für Sie?

Ich verstehe unter Freiheit ganz was anderes als die meisten Leute. Für mich ist Freiheit die Möglichkeit, zweimal einen Gedanken denken zu können und zweimal dasselbe zu bezeichnen. Auch im Gefängnis gibt es eine Art von Freiheit, obwohl man an gewisse Regeln gebunden ist. Es gibt aber auch Situationen, wo man nicht mehr frei ist, weil man von anderen Sachen beeinflusst ist.

Zijn er grenzen aan vrijheid?

Ja, er zijn grenzen aan vrijheid. Het is

mogelijk om de vrijheid van mensen te beperken. Je kunt het denken van mensen beperken. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het drogeren van mensen. Vooral in de gevangenis zijn gedachten heel erg beïnvloedbaar.

Waarom is vrijheid zo belangrijk?

“If freedom didn't exist, it would be a pretty good idea to invent it.“ Mensen moeten aannemen dat vrijheid bestaat. We moeten vrijheid aan elkaar toeschrijven. Om gedrag begrijpelijk te maken, is vrijheid nodig. Als vrijheid niet zou bestaan, zou gedrag niet te begrijpen zijn. De vrijheid die mensen hebben is

langzaam aan wel wat aan het verminderen. Vaak houden mensen zich heel veel bezig met hun directe omgeving: hun gezin, hun inkomen enzo. Ze verliezen dan dingen die buiten hun eigen leven uit het oog. Langzaam zie je dat er steeds meer vrijheden worden afgestaan aan de overheid, omdat mensen zich eigenlijk vooral willen bezighouden met hun eigen leven. Dat is een hele gevaarlijke ontwikkeling. Mensen verliezen zo langzaam de controle over hun eigen leven. De overheid krijgt zo steeds meer invloed.

Glauben Sie, dass Sie freier gewesen wären, wenn Ihr Bankraub erfolgreich gewesen wäre?

Wenn der Bankraub erfolgreich gewesen wäre, hatte das für mich eine finanzielle Unabhängigkeit bedeutet. Ich hätte mir um das Geld keine Sorgen mehr machen müssen. Das hätte gewissermaßen auch ein Stück mehr Freiheit bedeutet.

MARK OFFERMANN (16)
Gesamtschule Hardt, Mönchengladbach
JAY ERDKAMP (17)
Lyceum Schöndeln, Roermond

„Immigratiepolitiek is politiek van angst“

Bei einer Tasse Kaffee sprachen wir mit der niederländischen Europaparlament-Abgeordneten Judith Sargentini über Freiheit, die Türkei in der EU und über die Immigrations-Politik in den Niederlanden.

Frau Sargentini, besonders bei uns in Deutschland haben die Niederlande das Image eines sehr liberalen Staates, welcher seiner Bevölkerung großzügig viele Freiheiten gewährt. Nehmen wir das Beispiel „Legalisierung von Drogen“. Finden Sie selbst, dass der Staat seiner Bevölkerung zu viele Freiheiten gibt? Du meinst Amsterdam!

In Den Haag ist es doch genauso!?
Okay, einverstanden. Also gerade heute gab es wieder eine Debatte über die Legalisierung von Drogen in „de Volkskrant“. Die Coffee-Shops sollen stärker kontrolliert werden. Ich denke aber, dass man lernen muss, mit Freiheit umzugehen. Es ist wie die Auswahl von sechs verschiedenen Zeitungen und 30 verschiedenen Fernsehsendern: Du hast die Freiheit und du darfst wählen. Genau so ist es auch mit Alkohol, Drogen oder spät ins Bett gehen. Jeder muss lernen, mit seinen Freiheiten umzugehen!

Kommen wir zu Ihrer Arbeit im EU-Parlament. Die Türkei hat schon vor einigen Jahren das Beitritts-gesuch für die EU gestellt. Allerdings ist bekannt, dass die Türkei keinen besonderen Wert

auf die Rechte der Frauen oder auf die Pressefreiheit legt. Befürworten Sie den Beitritt eines Lands, dass die Freiheiten seiner Bürger stark einschränkt?

Nun, die Türkei kann sicher nicht Mitglied der Europäischen Union werden, solange sie bestimmte Kriterien nicht erfüllt. Diese Kriterien heißen „Kopenhagen Criteria“. Zu ihnen zählen beispielsweise die Pressefreiheit, die gleiche Bezahlung von Mann und Frau bei gleicher Arbeit, Anti-Diskriminierungs-Gesetze. Wenn das alles nicht erfüllt ist, kann die Türkei kein Mitglied werden. Angela Merkel möchte die Türkei eigentlich nicht in der EU haben. Es wird auch oft gesagt, dass die Türkei nicht christlich-jüdisch ist, die EU schon, deshalb wird die Türkei kein Mitglied. Das Problem kennt das katholische Kroatien nicht, das wird in circa zwei Jahren in die EU aufgenommen. Die Türkei aber braucht noch 10, wenn nicht sogar 15 Jahre. Sind die „Kopenhagen-Criteria“ erfüllt, treten sie bei. Damit bin ich einverstanden!

Wie ist die Entscheidungsfreiheit der einzelnen Länder in der EU zu vereinen, um eine starke Zukunft der EU garantieren zu können?

Es ist eine Sache von politischem Willen, ob ein Mitgliedstaat der EU seine Freiheit weggeben möchte und dies geschieht immer häufiger. Dies kann man zum Beispiel in der Wirtschaftskrise sehen. Früher sorgte sich jedes Land selbst um Handelsfragen und die Bankenkontrolle. Nach der Reihe von Probleme mit der isländischen Bank in der Wirtschaftskrise, hat man sich in einer Diskussion im Europaparlament gefragt, ob es in der Zukunft möglich ist, ein neues Kontrollsystem auf zu stellen. Im Moment wird daran gearbeitet, einen Kontrollmechanismus aufzustellen, der die Banken aller Länder kontrolliert. Das heißt, dass jeder Staat für eine größere Idee ein bisschen von seiner Freiheit und Selbstständigkeit aufgibt, damit wir in der Zukunft einer weiteren Wirtschaftskrise vorbeugen können. Man gibt Freiheit auf, aber man bekommt auch etwas dafür zurück.

Sie kommen aus den Niederlanden, einem Staat der häufig im Ausland als sehr frei angesehen wird. Im Europaparlament arbeiten Sie auch mit Politikern zusammen, die nicht so viel Freiheit aus Ihrer Heimat gewöhnt sind.

Wenn ich zum Beispiel mit jemandem

aus der Opposition in, sagen wir, Italien spreche, dann unterscheiden sich unsere Meinungen sehr wohl. Es ist dann aber nicht die Nationalität, die uns unterscheidet, sondern die politische Überzeugung. Wenn ich zum Beispiel mit jemandem aus der Opposition spreche, dann sind wir der gleichen Meinung. Die Ungarn aus der Opposition sind beispielsweise zur Zeit sehr aufgebracht darüber, dass in Ungarn gerade dieses strikte Mediengesetz in Kraft gesetzt worden ist.

Viele Wissenschaftler sehen eine neue Entwicklung in der europäischen Politik hin zu eingeschränkter Immigrationspolitik, wenn wir die Beispiele aus Italien und Frankreich heranziehen. Ist dies Ihrer Meinung nach der richtige Weg in die Zukunft oder genau der falsche?

Ich denke, dass es genau die falsche Richtung ist. Untersucht man die Immigrationspolitik in Holland, so fällt auf, dass Holland versucht, verschiedene Gesetze in Europa zu ändern, um Immigranten den Weg nach Europa zu erschweren. Das ist eine Politik der Angst. Wir brauchen Immigranten, weil wir älter werden und junge Leute brauchen, die hier arbeiten. Die aktuelle Immigrationspolitik macht unseren Staat unfreier. Der Staat sollte nicht entscheiden, ob man den Partner oder die Partnerin aus dem Ausland in die Niederlande bringen möchte. Man muss es selbst tun. Was geschieht ist eine Einschränkung der Freiheit.

Können Sie zum Abschluss dieses Interviews noch den folgenden Satz vervollständigen? Freiheit ist ...

(nachdenkend) Freiheit ist so viel. Freiheit ist keuzevrijheid. Freiheit ist de mogelijkheid om mijn leven zelf te mogen inrichten.

ROSMARIE SEDLACZEK (18)

LENA SCHAPER (16)

Deutsche Internationale Schule Den Haag

Ben Knapen

5 vragen an Ben Knapen staatssecretaris Buitenlandse Zaken

Kent de vrijheid van uw werk ook grenzen? En hoe gaat u daarmee om?

Ja, volop. Mijn functie verhindert bijvoorbeeld om overal meningen over te uiten. Want een kabinet spreekt met één mond en collega's hebben hun eigen portefeuille en moet je dus niet voor de voeten lopen.

Bestaat er volgens u een verschil in de vrijheid van een Duitse en Nederlandse politicus?

Duitse bewindslieden zijn ook lid van hun parlementaire fractie. Daar zullen ze meestal dus wat meer rekening mee moeten houden dan bij ons gebruikelijk.

Hoeveel vrijheid willen politici ons, de burgers, toestaan?

Zoveel als mogelijk is om op een fatsoenlijke manier te kunnen samenleven. Vrijheid van de één moet niet ten koste gaan van vrijheid van de ander.

Wat denkt u over de ontwikkeling van de Nederlandse maatschappij? Zijn we vrijer dan toen? Hoe zou onze toekomst eruit zien?

Ja, er is nu veel meer individuele vrijheid dan vroeger

Wat betekent vrijheid voor U persoonlijk?

Vrijheid betekent voor mij een grote verplichting er verantwoordelijk mee om te gaan.

ROSMARIE SEDLACZEK (18)

LENA SCHAPER (16)

Deutsche internationale Schule den Haag

SPEECHES

op de tank / auf dem Panzer

De Egyptisch-Nederlandse publiciste Monique Samuel zorgde voor een Arabische Lente op het Amsterdams Lyceum. Ze liet scholieren zich voorstellen hoe het zou zijn om in Syrië op de tank te staan en de demonstranten toe te spreken...

Die ägyptisch-niederländische Schriftstellerin Monique Samuel berichtete im „Amsterdams Lyceum“ von der arabischen Revolution. Sie inspirierte Schülerinnen und Schüler sich einmal mit dem Gedanken auseinander zu setzen, wie es sich anfühlen würde, auf einem Panzer in Syrien zu stehen und zu Demonstranten zu sprechen...

1 Hier staan we dan. Mishandeld, winnaars, rebellen, sterker dan leeuwen, niets wat we niet meegemaakt hebben.

Waarom doen we dit? Omdat we een doel voor ogen hebben. En als wij Syriërs iets willen, dan zullen we het krijgen ook. Bashar al-Assad is een vuile leugenaar, een zie-

kans om een verschil te maken. Een toekomst zonder gemarteld te worden omdat je iets anders gelooft dan er in de wet staat, een toekomst met een waardige leider voor Syrië.

Het gaat moeilijk worden. Maar alles is beter dan dit. En iedereen moet zijn best doen. Wij hebben laten zien dat de Syriërs een eensgezind volk zijn, we zullen vechten voor een beter leven, vechten voor de vrijheid, vechten voor Syrië.

Hij wil ons alleen maar meer kwaad doen, we moeten dit stoppen. Als dat niet kan door als normale volwassenen met hem te praten, moet het maar op zijn kinderachtige, lage manier. Maar we zullen overwinnen. We zullen overwinnen, en alle onderdrukte volken zullen een voorbeeld aan ons nemen. De democratie zal overwinnen, want het volk kiest daarvoor. De wil van het volk is sterker dan welke wil dan ook. Van welke dictator dan ook. Van welke leeuw dan ook. Het Syrische volk zal eindelijk krijgen waar ze voor kiest.

EDEN LUTZ (13)

Jan van Egmond Lyceum, Purmerend

2 Mensen verenig jullie! Want samen kunnen wij Bashar al-Assad en zijn terreurregime verslaan! Als we samenwerken krijgen we de leeuw terug in zijn hol.

Als we als één man tegen de idealen van deze dictator ingaan, kunnen we een revolutie veroorzaken en belangrijker nog... voltooien.

Met z'n allen vechten we voor een vrij land. Een land waarin meningsverschillen niet met de dood worden bestraft. Een land waarin men niet meer bang hoeft te zijn om zomaar opgepakt te worden. Een land zonder een leider die liegt en bedriegt. Kortom, een land waarin de bevolking kan kiezen door wie het wordt bestuurd. Waar vrijheid en democratie de leiding hebben.

Al-Assad moet verdwijnen, want hij heeft geen enkele belofte waargemaakt. Hij zou ons land moderniseren, maar leidde ons uiteindelijk met dezelfde blo-

lige onderdrukker van het volk. Zijn vriendjespolitiek, corrupte zaakjes en verdachte martelpraktijken om maar aan de macht te blijven, zullen we niet langer tolereren.

Zijn tijd is gekomen. Het is nu onze tijd. De tijd van Syrië voor de Syriërs.

Eindelijk krijgen wij een kans en die moeten we grijpen ook. Een kans om onze eigen toekomst te bepalen, een

Wij zullen één zijn, zoals we nog nooit zijn geweest. De wereld zal ons zien en respecteren. We zijn een prachtig land, een land om trots op te zijn.

Waarom gebeurt dit toch met zoveel geweld? Het is toch niet nodig dat zoveel bloed wordt vergoten, dat zoveel leed wordt aangedaan? Dit is de keuze van uw eigen president, al-Assad. Leeuwen houden van bloed.

edige hand als zijn vader. Hij doet wat hij denkt dat goed is voor het Syrische volk, maar hij luistert niet naar zijn volk, hij luistert niet naar ons. Maar wij zullen de leeuw laten brullen van pijn in plaats van trots.

Als hij verdwijnt kunnen we met z'n allen werken aan het creëren van de mo-

berooft. Samen nemen wij het op tegen dit monster en verslaan hem met onze lust naar vrijheid en democratie! Irgal al-Assad!

ELINE VOORN (16)
Gymnasium Apeldoorn

een beter leven geeft. Velen van ons hebben familie en vrienden verloren en hoe pijnlijk het ook is, dit is het verkeerde moment om te stoppen. We zijn moe, besmeurd met bloed dat soms niet het onze is, maar denk aan je kinderen, jullie welpjes. Deze leeuw zal hun toekomst verscheuren en ook de

derne staat die Al-Assad ons beloofd had. De Arabische Lente zal de aanzet zijn tot een mooie zomer, waarin elke dag de zon schijnt en er geen wolkje aan de lucht is. De dagen van Al-Assad's stormbewind zijn voorbij.

Al-Assad is een wolf in schaapskleren, die dankzij zijn leugenachtige praatjes nu nog de scepter zwaait. Maar laat je niet verleiden door dit valse beest, want hij zal je verslinden met huid en haar. Dit heeft hij al eerder gedaan en toen durfden we niets terug te doen. Nu gaat het anders. Nu is het vuur van de revolutie nog duidelijker in onze ogen te zien en mogen we niet stoppen. We zijn er bijna! De vrijheid staat voor onze deur, maar we zijn nog te bang om haar binnen te laten. Dat is toch belachelijk, we deinzen toch niet met z'n allen terug voor één man en zijn bewind?

We kleden de leeuw uit en laten hem in z'n hemd staan. De gepaste straf voor de man die ons volk van zoveel zielen heeft

3 Wat willen wij? Democratie en vrijheid. Dáár streven wij naar. Al-Assad deed zichzelf voor als een betere leider dan zijn agressieve en hardvochtige vader.

Maar nu weten wij wel beter. Hij doet zijn naam eer aan doordat hij ons en onze toekomsten heeft verminkt.

Wij willen bevrijd worden van deze tirannieke dictator. Als wij hem niet meer willen, hebben wij het recht hem af te zetten. Want wij zijn het volk van Syrië. De inwoners, de grondleggers. Deze leeuw, even agressief als zijn vader, maakt zijn mooie woorden niet waar. Hij beloofde een beter Syrië, voor ons en voor de volgende generaties. Maar dat was een van zijn vele leugens.

Wij eisen een democratische staat. Wanneer al-Assad weg is, zullen wij kiezen voor een leider. Een leider die ons, Syrië,

volgende generatie verpesten met zijn bloeddorstige regime.

Wat Hafiz al-Assad ongestraft heeft gedaan, zullen wij niet meer toestaan. Niet hier, niet in Syrië. Wij, het volk, moeten massaal de straat op gaan en verder gaan waar we gebleven waren, hoe moe we ook zijn. Wij met z'n allen tegen al-Assad.

Al-Assad heeft net als ons een droombeeld voor Syrië. Maar één ding moeten wij niet vergeten; het verschil tussen zijn droombeeld en ons ideaal is de vrede, de rust die wij voor Syrië zien en die hij niet ziet. Er was een tijd waarin vrouwen ongestoord de boodschappen konden doen. Een tijd waarin kinderen zich konden vermaken zonder bang te zijn voor gewelddadige soldaten die in opdracht waren van een nog wreder president. Het vaderland behoort immers tot diegene die ervoor willen vechten. Syrië is van ons. Deze leeuw heeft nu dan wel de macht, maar wij gaan de stra-

at op, mannen en vrouwen, en nemen de macht terug. Tussen ons allen zijn grote verschillen, maar één ding is duidelijk; wij allen vinden dat al-Assad het niet waard is zichzelf een Syriër te noemen. Al-Assad moet weg!

HAJAR FARGAN (14)
Het Amsterdams Lyceum, Amsterdam

4 Im Januar diesen Jahres brach für unser Land und unser Volk eine neue Zeitrechnung an.

Getragen von der Welle des "Arabischen Frühlings" begannen die ersten Syrer nach Jahren wieder für Freiheit jedes Einzelnen von uns zu kämpfen – und seht, wie weit wir es bis jetzt gebracht haben.

In den vergangenen Monaten hat sich der ganze Zorn über die Unterdrückung, die Erniedrigung und die Schändung unseres Volkes der letzten Jahrzehnte entladen. Das gesamte syrische Volk geht heute Tag für Tag nur aus einem Grund auf die Straße – für unser Recht auf ein Leben in Freiheit!

Ich schwöre Euch, Freunde, Bashar al-Assad spürt die Wut jedes Einzelnen

von Euch!

Er und seine Vorgänger, vor allem sein Vater haben uns nicht nur unserer Würde beraubt, sie haben uns unsere Freunde, Eltern, Brüder und Schwestern und Kinder gestohlen!

Bashar al-Assad hat uns Reformen versprochen, uns dann aber immer weiter in unser Elend gestürzt, bis nur noch Blut und Tränen übrig waren.

Aber nach dieser letzten Schlacht werden er oder irgend ein anderer Mensch es nie wieder schaffen, unser Volk zu unterdrücken!

Nicht nachdem jeder Mensch auf dieser Welt gesehen hat, wieviel Kraft unser Volk hat, sobald ihm Unrecht widerfährt.

Ich weiß, Ihr seid müde, Ihr seid verletzt. In den letzten Wochen und Monaten habt Ihr soviel aufgeben müssen, Ihr habt sovielen geliebte Menschen verloren, wie noch nie zuvor.

Aber ich bitte Euch, haltet durch. Macht Euch klar, warum wir alle diese Opfer bringen.

Es geht darum, endlich frei zu sein und in Würde zu leben.

Unsere Kinder müssen wieder ohne Angst auf der Straße spielen können.

Und es geht auch darum, dass wir alle

endlich sagen dürfen, was wir wollen und diesen Krieg zu gewinnen.

Denkt an all die Menschen, die ihr Leben schon verloren haben für unser aller großes Ziel.

Denkt an all diese Dinge, wenn Ihr um Euer Leben fürchten müsst!

Es geht um Eure Zukunft und um die Zukunft der syrischen Bevölkerung für alle Zeit. Es geht um Euch und Eure Kinder und Kindeskinde!

Es ist unser Recht mit allen Mitteln zu verhindern, dass al-Assad uns auch nur noch einmal etwas vorzuschreiben hat!

Er bekommt was er verdient! Er wird stürzen und bezahlen für das, was er uns allen angetan hat. Wir sind im Recht, wir lassen uns nicht mehr verjagen von den Gewehren und den Schüssen.

Wir bleiben, bis wir unseren Frieden haben.

Und lasst mich noch etwas sagen. Der "Arabische Frühling" hat uns geholfen, endlich aufzustehen und zu kämpfen. Er hat uns angespornt und gezeigt, was möglich sein kann.

Es ist unsere Pflicht, diese Welle für unsere arabischen Brüder und Schwestern weiterzutragen, damit auch sie endlich die Möglichkeit haben, Freiheit zu erlangen!

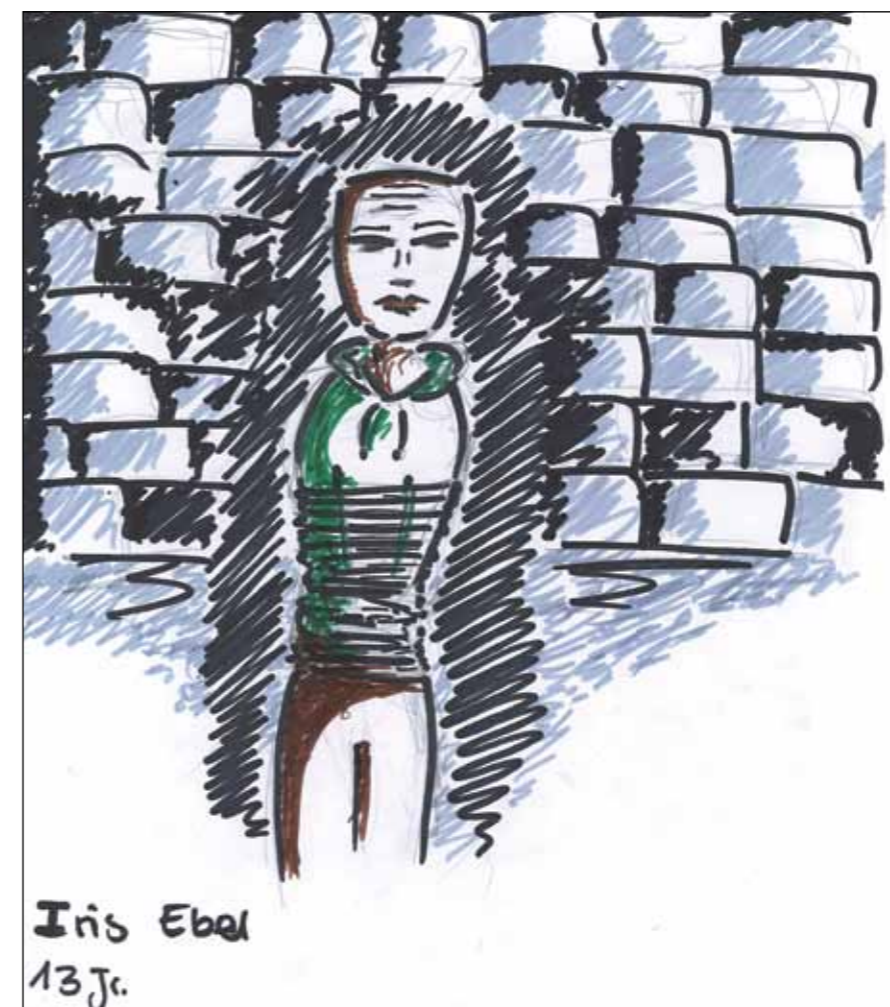
MELISSA SANTALIDIS (17)
Dietrich-Bonhöffer Gymnasium,
Bergisch Gladbach

5 Bashar al-Assad, de 'leeuw' die ons als klein welpje een betere toekomst leek te brengen, is zijn moordzuchtige vader achterna gegaan.

De 'leeuw' die zijn beloftes niet nakomt. De 'leeuw' die met zijn klauwen onze toekomst verscheurd. Die onze idealen uit elkaar rukt. Hij is het niet waard om leeuw te heten. Hij is het niet waard om zich onze leider te noemen.

Hij, de man die zogenaamd voor ons, Syriërs, strijdt. Die zogenaamd het beste met ons voorheeft. Maar wij weten wel beter. Hij is een tiran. Wat zijn vader ongestoord heeft gedaan, laten wij niet langer toe. Wij zullen hem en de wereld laten zien waar we voor staan. Wij vechten tegen een leeuw. Een leeuw lijkt een machtig dier, maar wij kunnen hem verslaan. Wij moeten samen staan. En samen vechten tegen deze moordlustige leider.

Wij moeten hem verslaan voor een be-

tere toekomst. Voor ons en onze kinderen. Een toekomst met vrijheid. Een toekomst waar iedereen een baan heeft. Een toekomst met democratie.

Een toekomst waar je buiten kunt staan en zeggen wat je wilt. Een toekomst zonder politieke gevangenen, zonder wrede straffen. Een toekomst waar we onze kinderen op straat kunnen laten spelen, zonder constant in angst te zitten. Zonder angst voor een regime dat onze kinderen van ons afpakt of onze families mishandelt.

Zonder Bashar al-Assad. Ik weet hoe lang jullie hier al strijden. Ik weet wat jullie hebben meegemaakt, want ik heb het zelf ook ondervonden. Wij zijn geslagen. Wij zijn mishandeld. Wij zijn vernederd door onze 'leider'. Maar wij zullen hem laten zien dat wij sterker zijn. Dat we ons niet laten misleiden door mooie praatjes, valse beloftes. Dat wij, als volk van moslims en christenen, zullen blijven strijden voor onze vrijheid. Dat wij een eenheid zijn en ons niet laten leiden door onze religie of onze afkomst. Wij vechten met z'n allen voor een betere toekomst. Want dat is wat ons tot een eenheid maakt.

Wij hebben een andere afkomst, wij hebben een andere religie. Maar wij hebben elkaar nodig om dit misdadige regime te laten vallen. Wij hebben elkaar nodig voor onze toekomst. En dat is wat wij laten zien aan al-Assad. Wij zijn samen sterk. De kracht van het volk is groter dan traangas, politiemachten of sluipschutters. Wij hebben de kracht om al-Assad te laten opstappen. Dat is waar wij voor vechten!

AIKE JANSEN (14)

Het Amsterdams Lyceum

6 Waarom staan wij hier? Wat willen wij? Wij willen vrijheid. Wij willen een toekomst.

Waarom hebben wij geen toekomst? Door Bashar al-Assad. Door de leeuw die ons verwondt met zijn vlijmscherpe klauwen en ons vermaalt tussen zijn tanden.

Wij vechten voor het goede. Wij vechten voor onze kinderen. Wij vechten voor een beter leven. Maar alleen als we samen vechten kunnen we de leeuw doden. Samen staan we sterk. Samen kunnen we een toekomst bouwen zoals wij die willen. Wij willen niet meer bang zijn. Wij willen niet meer lijden.

Wees moedig en vecht! Vecht voor wat je

14

dierbaar is. Vecht voor je leven.

Een democratisch land is waar wij naar verlangen. Wij willen niet meer onderdrukt worden. Wij willen onze eigen beslissingen kunnen maken.

Denk aan een toekomst met al-Assad aan de leiding. Een verschrikkelijke toekomst, een verschrikkelijke wereld. Denk dan aan een toekomst met democratie en de kans om zelf keuzes te kunnen maken. Een gelukkige toekomst, een gelukkige wereld.

Stop het geweld tegen de mensen die niks fout doen en die juist zo moedig zijn om voor hun rechten op te komen. Ik heb kinderen zien huilen op straat. Mishandeld door de regering en beschadigd door de dingen die ze hebben gezien. Stop de pijn die onze families wordt aangedaan.

Denk aan de mensen die mishandeld worden door al-Assad. Vecht daarvoor en red de levens van de onschuldige.

Wij hadden hoop. Hoop dat alles beter zou worden. Maar die hoop is weg, opgegeten door de leeuw. De leeuw die alles opeet waar wij voor strijden en waar wij van houden.

Het is aan ons de taak om de leeuw te verslaan zodat wij de toekomst krijgen die wij verdienen. Een toekomst van vrede. Daar vechten wij voor.

Pak elkaars hand vast en wordt één. Want alleen dan kunnen wij de leeuw verslaan en leven in een betere wereld. Voor ons en onze kinderen. Vecht voor vrijheid!

LIZ TOLLENAAR (14)

Lyceum Schöndeln Roermond

REPORTAGES

Gedoe om Wilders laat moslims koud

Amsterdam. Bootjes in de grachten, de wallen, de geur van coffeeshops, kerken, moskeeën en synagogen. Oftewel, de multiculturele hoofdstad van Nederland. Toch leven deze groepen nog langs elkaar. Dit maakt dat de laatste jaren het groeiende antisemitisme voor een grootschalig politiek debat zorgt. Rechterse politieke partijen krijgen steeds meer aanhang en moslims voelen zich steeds meer bedreigd. Althans, dat is het beeld dat de politiek afgeeft.

De hoog geblondeerde fractievoorzitter van de PVV, Geert Wilders, zet zich al jaren in tegen de multiculturalisering of de 'verloedering van de samenleving', zoals hij dit omschrijft. Zo spreekt hij over een kopvoddentax en een streng 'Nederland is vol' immigratiebeleid. Hoewel zijn uitspraken radicaal gevonden kunnen worden, groeit zijn aanhang

toch gestaag en worden hem meer en meer zetels toegekend.

Deze harde aanpak tegen het islamitische geloof zorgt voor veel commotie onder de moslims. Vooroordelen, afwijzingen en discriminatie zijn begrippen die bij menig moslim erg bekend in de oren klinken. Een samenleving waarin voor jouw overtuigingen geen plaats is, zou niet veilig moeten voelen.

Maar niets is minder waar. Want terwijl de politiek hier veel energie in steekt, ergeren de moslims zich hier minder aan. Sterker nog, zij genieten erg van de vrijheid die zij hier ervaren. "Zeker ook in vergelijking met andere landen is Nederland het land waar de Islam erg open wordt ontvangen", zo stelde Youssef Akdemir, een verwesterde 'geen baard voor mij' -moslim die lange tijd in Duitsland heeft gewoond. Waar hij in Duitsland

nog vaak veroordeeld werd wegens zijn geloof, voelt hij zich hier in Nederland veel beter thuis.

"Jaaaaaaa!" schreeuwden de kinderen van de zaterdagse moskee school volmondig, als antwoord op de vraag of ze zich fijn voelen hier in Nederland. Een grote groep enthousiaste en schreeuwende jongens en meisjes vinden ons land leuk en fijn; "Wij voelen ons hier thuis!". Ook de moeders zijn het hier mee eens. Zij opperen dat het gaat om respect. Dit is iets wat bij 'beachblonde' Wilders ontbreekt, maar daar liggen ze niet echt wakker van. Ze vinden dat iedereen een stem heeft in de samenleving en dus ook in de politiek.

Het maakt niet uit wat je gelooft of denkt, zolang je elkaar maar eerbiedig behandelt.

Hoe groot het debat in de Tweede Ka-

mer ook is, onder de islamitische bevolking zelf leeft het vraagstuk niet echt. Nederland wordt gezien als een land van vrijheid en dus ook in het uiten van de mening en Wilders laat geen grote indruk achter in de gedachten van deze moslims. Zij zien hem enkel als 'ook een persoon in de samenleving', iemand waarmee ze zullen moeten leven en die, zo hopen ze, ook zo weer uit de spotlight verdwijnt.

"Je moet vrij kunnen zijn in je doen en laten, de grens is respect."

EMMA WIJBENGA (17)
MARCO SCHIPPER (17)
Gymnasium Apeldoorn

„Aarde, door het offer gewijd, samengebracht uit gans het land, teken tot in verren tijd van heugenis en vasten band.“

Monument op de Dam

Levende vrijheid in hartje Amsterdam

Hoog torent het monument op de Dam uit boven de winkelende, vrije, zichzelf voortbewegende massa. Hoewel de meesten onze vrijheid nu vanzelfsprekend vinden en zonder hun nek te draaien de stenen toren voorbij lopen, heeft deze weldegelijk een diepere betekenis.

„Voor mij betekent het een plek waar iedereen zich vrij voelt. Mensen komen hierheen om het gevoel van vrijheid te krijgen”, vertelt een voorbijganger, chique gekleed in een grijs-zwart pak.

Alle slachtoffers van oorlogen en conflicten, die hebben gevochten en gestreden voor hun rechten en hun vrijheid, liggen onder deze stenen en worden met elke blik naar dit monument herdacht voor hun daden. Honderden, duizenden passeren dagelijks dit plein, fotograferen en ontmoeten elkaar, leggen bloemen en kransen om hun medeleven en dank te betuigen aan hen die vielen.

„Vrijheid voor mijn kinderen betekent voor mij dat zij niet de oorlog in moeten.” De vrouw uit Detroit hoefde geen seconde na te denken over haar antwoord. Een agent op hetzelfde plein is even duidelijk en direct: „Wij handha-

ven de vrijheid. De grens ligt bij de wet, maar tot daar is iedereen vrij te doen en te zeggen wat hij of zij wil.”

„Lieve Kitty, Ik kan me bij al mijn handelingen bekijken, alsof ik een vreemde was. Helemaal niet vooringenomen of met een zak vol verontschuldigheden sta ik dan tegenover de Anne van elke dag en kijk toe wat die goed en slecht doet.”

Enkele straten verderop is Nederlands grootste en beroemdste herinnering en erfenis van de Tweede Wereldoorlog. Velen, van alle verschillende nationaliteiten, die misschien wel duizenden kilometers overbruggen hebben om dit met eigen ogen te aanschouwen, hebben het ervoor over om lange tijd in de wind en de kou in de rij te staan voor het Achterhuis van Anne Frank.

„Wij hopen de angst van Anne Frank te kunnen begrijpen”, aldus een geduldig wachtende Brit in dezelfde lange rij.

„Mijn opa was joods. Ik heb geen idee wat het met me zal doen, maar ik wil het gewoon gezien hebben”, vertelt een Zuid-Amerikaan die speciaal hiervoor naar Nederland is gekomen om het idee van het leed met eigen ogen te zien. Een

vrouw die de uitgang doorliep, was al op 12-jarige leeftijd binnen geweest. „Indrukwekkend. Dat een meisje van mijn leeftijd toentertijd dat moest meemaken.”

Om het beeldje van het joodse meisje zijn witte rozen gebonden. Op het kaartje, dat erbij hing, tientallen jaren na de dood van Anne Frank door een 12-jarig meisje geschreven, stond: „Ik hoop dat je nu op een betere plaats bent.”

Samen herinneren deze twee monumenten ons aan de gruweldaden uit het verleden, maar ook aan hen die gesneuveld zijn en hun vrijheid hebben moeten inleveren. Op de Dam zitten de ultieme voorbeelden van vrijheid. Hun vleugels uitslaand, vliegen de duiven door de lucht om het teken van vrijheid door te geven aan de gebieden die ernaar verlangen.

MELANIE HAZENBERG (15)

De Passie, Utrecht

SVEN BUTTER (14)

Jan van Egmond Lyceum, Purmerend

WOUTER KESSELS (16)

Lyceum Schöndeln, Roermond

Looft men door het centrum van Amsterdam, ziet men talloze mensen. Een oudere heer in een pak, een moeder met een kinderwagen, een groepje jonge punks. Talloze gezichten, ongetelde gebaren, woorden, overtuigingen. Elk karakter kan zich tussen de nauwe kanalen ontvouwen. Dit is een vrijheid, doch bij het nadenken niet de enige. Vrijheid, een woord met talloze betekenissen!

Alle mensen in Amsterdam hebben een mening over de vrijheid en elke van deze meningen brengt een nieuwe definitie van dit eenvoudige en toch zo ingewikkelde woord. Voor de oudere dame in een rode jas betekent vrijheid „dingen kunnen doen, die men in de oorlog niet kan doen”, de kleine Inderin met een vriendelijke lach zegt „vrijheid is recht en schoonheid”, en de zeer bezield werkende bankier zegt, vrijheid is geluk. Doch wat betekent dit woord eigenlijk? Geluk? Schoonheid? Recht? Of toch iets anders?

In de laatste maanden heeft het de vrijheid zeer ver op de internationale scène gebracht. De geur van jasmijn, die de revoluties in Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Voor die

Revolutieleiders in de steden van Libyen, voor de strijders van de weerstand in Jemen en Syrië betekent vrijheid de val van hun regering. Belangrijke politici houden wereldwijd honderden toespraken over de vrijheid, de betekenis van de vrijheid, de strijd voor de vrijheid. Steden worden gebombardeerd, mensen vermoord, oorlogen gevoerd, alles in de naam van de vrijheid. Voor sommige pacifisten mag het afschrikken klinken, doch ons geheel begrip van vrijheid is met bloed versterkt. Sedert het begin van de menselijke geschiedenis wordt voor de vrijheid gevochten. Onderdrukte tegen onderdrukkers, Germanen tegen het Imperium der Romeinen, opstanden van de Middeleeuwen, vrijheidsstrijden van de Indianen op het Amerikaanse continent. Onze mensenrechten nemen hun oorsprong in de Franse Revolutie van 1789 en de Amerikaanse Burgeroorlog voor de onafhankelijkheid. Gebeurtenissen, die beide een hoog bloedverlies vereisten. Revolutie betekent voor de meeste mensen een gewaltige bezigheid. Doch vrijheid, die bij revoluties, opstanden en protesten wordt gevergd, is een symbool. Het is een teken, een ideaal, waarvoor de mensen vech-

ten willen, maar ieder dekt dit symbool op zijn eigen wijze. Voor het menselijke individu is vrijheid een zeer persoonlijke zaak, bij de ander zijn eigen dromen, verlangens en behoeften inbrengt.

Nabij het monument voor de vrijheid in Amsterdam wordt een groepje kleurrijk gekleedde punks vrijheid als anarchie. Een oudere man met een krakende stem zegt: „Ik ben vrij, sedert ik mijn laatste sigarette gerookt heb.” Hij heeft zichzelf verslagen en daardoor zijn eigen vrijheid verworven. Betekent vrijheid de strijd tegen zichzelf te winnen? Is vrijheid een product van de strijd? Maar hoe kan vrijheid dan geluk en schoonheid betekenen? Misschien kan het woord ook niet worden gedefinieerd, misschien zijn alle officiële betekenissen en verklaringen slechts symbolen en richtlijnen.

Misschien heeft ook het kleine meisje in de groene anorak gelijk. „Vrijheid is een bloem”, verklaart zij. Een bloem die men moet strijden om te krijgen?

GRIGORI AKIMOV (17)

Deutsche Internationale Schule Den Haag

Eine zeitlos umkämpfte Blume

‘Ik wist niet eens dat ze er hingen.’ Gaetano, barman bij The Three Sisters zou ze ook moeilijk op kunnen merken. De camera’s die sinds november vorig jaar het Rembrandtplein in de gaten houden, zijn goed verborgen tussen groene lentebaadjes en bedrading. Je zou zeggen dat de Amsterdammers zich door dit tweede oog van de politie in hun privacy en vrijheid geschonden voelen. Het lijkt er niet op. Gaetano maakt het niets uit of de camera’s er wel of niet hangen. Daarin is hij niet de enige.

Gaat veiligheid boven vrijheid?

Ze zijn er om de politie te helpen bij het opsporen van lastpakken in het uitgaansgebied. Dit kan direct aan de hand van live-beelden of door latere opsporing. De bruisende beelden van feesten, de toeristen en lokale bevolking worden vooral tijdens de drukke weekenden live bekeken, zoals politie student P.C. Stolten van het Prinsengracht-bureau kan beamen. ‘We kunnen zo sneller reageren dan voorheen’, zegt de student terwijl een ruisende portofoon met meldingen op zijn schouder rust. Dat is uiteraard handig. Tijdens de roerige uitgaansnachten op het plein kan zich rond drieën nog wel het één en ander afspelen. Alleen in de twaalf maanden tot juli 2010 vonden er al 256 incidenten plaats, zo meldt www.eenveiligamsterdam.nl. Een politiemacht die door camera’s directer op kan treden, stelt zo stappers en cafébazen gerust. ‘Camera’s zijn belangrijk. De politie kan direct komen en dat maakt het veiliger,’ zegt barman George Gergs. Hij trok tien jaar

geleden uit zijn geboorteland Egypte weg en voelt zich in Nederland veel vrijer. Toch wilde George niet in beeld voor een foto. ‘Tegenwoordig, met al dat internet. Je weet nooit wat er mee kan gebeuren.’ De camera’s zijn er met een reden, anders hingen ze er niet. Dat lijkt het heersende gevoel in het relaxte uitgaansgebied, waar men rond het middaguur keuvelend van biertjes en wijntjes geniet. Het grote blauw-witte bord met de waarschuwing ‘Camera toezicht’ is voor de bezoekers van het Rembrandtplein meer een bevestiging voor veiligheid, dan een beperking van vrijheid. Dit leidt tot de vraag: hoever kan de gemeente gaan in het veiligstellen van de bevolking voordat mensen zich beperkt voelen in hun vrijheid?

KRISTINA HEINEN (17)
Gesamtschule Hardt
LOREN SNEL (18)
Het Amsterdams Lyceum

FOTO'S

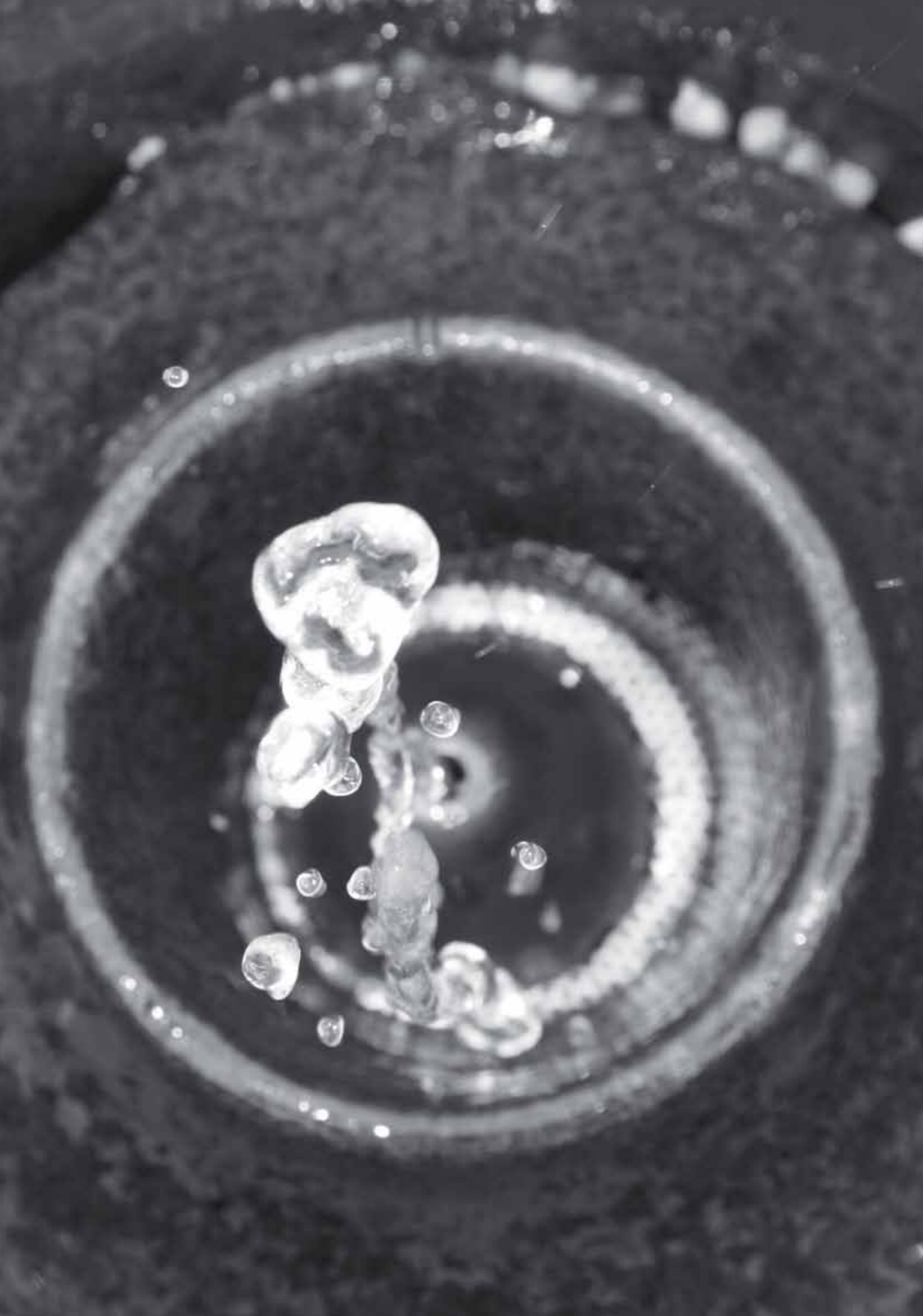

klik /
klick

Protestlied

Hoezo?

Jij was dat meisje
grote glimlach
vast voor het eerst dat je een blanke zag
een bol buikje
twee kleine babyvoetjes
eromheen geklemd
vast niet je zusje
I wish it was

Refrein:
Hoezo
Hoezo kan ik helemaal niets doen
Hoezo
Hoezo is het zo oneerlijk
Hoezo

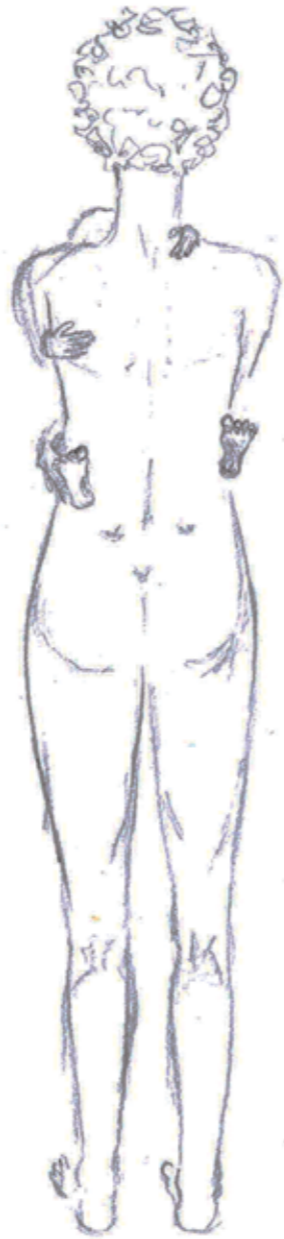
Het doet er niet toe wat ik zeg
Als je maar weet dat ik nog steeds aan je denk
Jij was die jongen
die nooit meer speelt
een klein ongelukje misschien toen je een baby was
dat is je toekomst
een korte operatie
zou genoeg zijn hier
maar niet voor jou
I wish it was

Refrein

Het doet er niet toe wat ik zeg
Als je maar weet dat ik nog steeds aan je denk
Hoe kan ik zo zijn zoals ik ben
Hoe kan ik op de foto gaan met jou
Terwijl jij moet werken om naar school te gaan
Terwijl jij vodden aan hebt
Terwijl jij honger hebt

Dat kan ik niet
Maar ik weet niet hoe het anders moet.

Aike Jansen, 14
Het Amsterdams Lyceum

"Hoezo"
Hannah Büttner, 18 Jahre
Dietrich Bonhoeffer Gymnasium

Protestlied

De Onvolmaakte Mens

Een mens moet altijd beter
niets is goed genoeg
Groot huis, mooie baan en een fijn gezin
en dat is nog maar het begin

Een mens moet altijd beter
niet is goed genoeg
Knap, welbespraakt en sociaal
en ook erg slim, 't liefst geniaal

Een mens moet altijd beter
niets is goed genoeg
Dure spullen kunnen laten zien
wie de rijkste van de buurt is, misschien

Een mens zijn die niet echt bestaat
ik kom erachter vroeg of laat
Want de mens die smacht naar macht
is Dom! Vrij zijn is waar ik op wacht!

Eline Voorn, 16
Gymnasium Apeldoorn

Protestlied

Toekomst

M'n moeder vindt het geen vraagstuk
Of natuurkunde essentieel is
Voor mijn latere levensgeluk
"Maak het nou maar gewoon"

Maar ik wil liever mezelf ontdekken
Geen tieners halen huiswerk maken
Kwadrateren en wortels trekken
Niets voor mij

Mijn mentor zegt: "Je moet je concentreren!"
Maar de lucht is veel te blauw
Ik laat me niet dicteren
Liever nu gelukkig zijn

Want ik wil liever mezelf ontdekken
Geen tieners halen huiswerk maken
Liever de wijde wereld intrekken
Dan aan de verwachtingen voldoen

De leraar Latijn gaat maar door
Over mijn concentratieboog en talent voor falen
Gelaten onderga ik het kruisverhoor
Ik wil niet denken aan mijn toekomst

Dat is later, over heel veel jaar
Als ik alles wat ik wil doen gedaan heb
Als ik ben gelukkig klaar
Ook al ben ik dan stokoud

Want ik wil liever mezelf ontdekken
Geen tieners halen huiswerk maken
Mijn toekomst
Dan zijn jullie toch allemaal dood

Eden Lutz, 13
Jan van Egmond Lyceum Purmerend

Toekomst
Iris Ebel
13 jr.
2020
Den Haag

Protestlied

The Last Song

De wet die geniet,
van wie leeft en wie niet.
Zijn laatste blik
en voor mij die kick.

Doodstraf als wraak
Doodstraf voor de veiligheid
Doodstraf als intimidatie
Doodstraf is een eeuwige strijd

Ik als zijn beul
Achtervolgd door zijn ogen
Vol van schrik, iedere keer.
Ook voor mij hoeft het niet meer.

Doodstraf als wraak
Doodstraf voor de veiligheid
Doodstraf als intimidatie
Doodstraf is een eeuwige strijd

Een eeuwige strijd,
want wie verdient het
om te leven?
En wie niet?

Ik die geniet
Van wie leeft en wie niet
Achteraf komt de spijt
The last song;
Mijn afscheid

Hajar Fargan, 14
Het Amsterdams Lyceum

The last song
malu sieber, 15 jaar
lyceum schördeln, roermond

Protestlied

Hey Uncle Sam

Hey Uncle Sam
What are you doing
What were you thinking
When you sent us to war

Hey Uncle Sam
Please stop this nonsense
Just stop this bollocks
And stop giving us scars

I don't want to play
This isn't okay
At who did you aim
Stop playing this game

Hey Uncle Sam
Why did you do this
How can we trust you
When you're not even real

Liz Tollenaar, 14
Lyceum Schöndeln Roermond

Lorenz Jempelaars
Jan van Eyck
Roermond
15 jan

Protestlied

Democracy Now!

'Ne Reform mal wieder für die Reichen,
aus dieser Liste bin ich jetzt nicht mehr zu streichen,
denn ich habe jetzt 'nen Doktor
- bin Minister, habe abgeschrieben, das kommt vor!

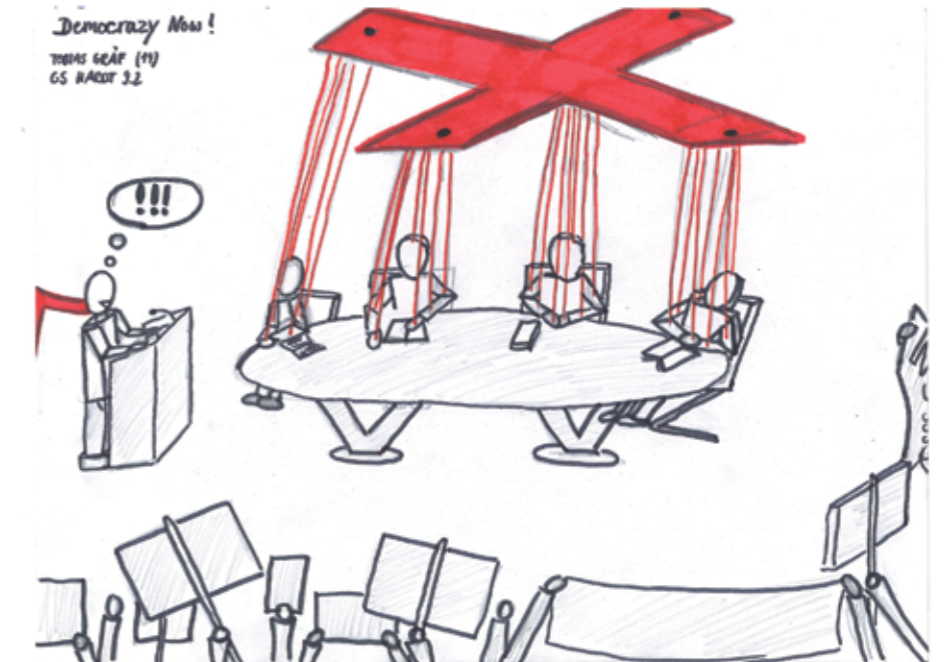
Refrain:
Demokratie ist lustig, ist fein,
Jeder da oben darf was er will sein.
Chaoten werden zu Doktoren,
Faulpelze haben in Europa Plätze.
Vielleicht kann ich das ja auch!

Mittlerweile bin ich in der Wirtschaft
und weiß, was Macht bedeutet.
Diese Marionetten im Parlament,
die machen wirklich, was man ihnen nennt.

Refrain

Was? Das Volk will Transparenz und Volksentscheide?
Extremistische Bewegungen und in Spanien gibt's Proteste?
Wie kommt's? Hört auf damit, ihr Schweine, wie ich euch beneide!
Ich muss immer lügen für 'ne weiße Weste.
- Obwohl, man gewöhnt sich an alles.

Melissa Santalidis, 17
Dietrich-Bonhoefer-Gymnasium, Bergisch Gladbach

De redacties / Die Redaktionen

De deelnemers / Die Teilnehmer

Foto: Geert Snoeijs

HALO - HET AMSTERDAMS LYCEUM

Victoria Azavedo, Rascha Fresen, Merlijn Mascini, Roos Daemen
Aike Jansen, Hajar Fargan, Loren Snel

QUATSCH - DE PASSIE, UTRECHT

Christel Monrooij, Erwin van Oosterbrugge, Rianne Evers, Melanie Hazenberg

SCHULPOSTILLE - DEUTSCHE INTERNATIONALE SCHULE DEN HAAG

Serena Chelsea Hutton, Iris Ebel, Lena Schaper, Rosmarie Sedlaczek, Grigori Akimov

BLACKOUT - DIETRICH BONHÖFFER GYMNASIUM, BERGISCH GLADBACH

Johannes Sprink, Hannah Büttner, Robert Flosbach, Melissa Santalidis
Lukas Kohlenbach

MITTEL:PUNKT - GESAMTSCHULE HARDT, MÖNCHENGLADBACH

Fabian Luft, Fabio Fusaro, Linus Bahun, Sebastian Hübner
Tobias Gräf, Katharina Winter, Mark Offerman, Sissel Lucka, Kristina Heinen, Alina Zumkley

CRATERA - GYMNASIUM APELDOORN

Joy Tengker, Clément Heinen, Eline Voorn, Marco Schipper, Emma Wijbenga

JEL+MAGAZINE - JAN VAN EGMOND LYCEUM PURMEREND

Lotte Schijff, Lorenzo Tempelaars, Shoqeel Zimmerman, Eden Lutz, Sven Butter

LENS - LYCEUM SCHÖNDELN ROERMOND

Dafne Veldhuizen, Malu Sieben, Jay Erdkamp, Liz Tollenaar, Wouter Kessels